

Slávnosť Všetkých svätých

1. November 2023

Mt 5, 1 – 12

Milé sestry a bratia v Kristovi

V ušiach moderného človeka slovo svätý dnes znie trochu zvláštne, má príchut' niečoho, čo nesúvisí s naším životom, čo snáď bolo možné voľakedy, ale do dnešného sveta to už nepatrí. Asi by sme našli len málo tých, ktorí by vedeli povedať, že chcú byť svätí. Aj my veriaci máme pocit, že svätí boli iní, žili v zvláštnych pomeroch - kdesi v kláštore, mali také starosti, ako máme my dnes. Akoby ich jedinou povinnosťou bolo modliť sa.

Svätý otec Ján Pavol II - medzičasom už tiež uctievaný ako svätý - za svojho života vyhlásil viac veriacich za svätých, ako ktorýkoľvek pápež pred ním. Mal k tomu dobrý dôvod – chcel naznačiť, že svätí boli ľudia ako sme my, žijúci v podobnej dobe, ako my dnes žijeme, reagujúci na podnety svojej doby. A zväčša sa zapísali do dejín aj tým, že tú dobu aj sami pomáhali vytvárať.

Dnešný sviatok aj dnešné čítania náš pohľad na svätosť a svätých korigujú. Slovo svätí znamená zasvätení Ježišovi Kristovi, v tom slove v rôznych jazykoch zaznieva aj tajomnosť – to, čo je skryté vonkajšiemu pohľadu, pohľadu vonkajších očí. Okrem toho sa za svätých, zasvätených Ježišovi Kristovi pokladali v prvých storočiach všetci kresťania bez rozdielu. Sa svätých sa označovali všetci, ktorí sa v svojom živote hlásili k Ježišovi Kristovi. To povedomie svätosti bolo také silné, takže ani nemali potrebu často pristupovať k sviatosti zmierenia, k spovedi: celý svoj život chápali ako posvätený Ježišom Kristom. Ježiš Kristus bol prítomný v živote celého ich spoločenstva.

Aj druhé dnešné čítanie – z knihy zjavenia – to naznačuje číslom 144 000 svätých. To je číslo dvojnásobnej plnosti – dvanásť krát dvanásť tisíc. Čo len podobne naznačuje, že sa jednalo o všetkých, ktorí sa ku Kristovi hlásili.

Najviac sa povedomie svätosti prejavovalo v modlitbe, pri slávení liturgie. Pri nej vnímali Krista ako naozaj prítomného medzi nimi. Liturgia, modlitba ich posilňovala, aby svoju vieru vedeli žiť aj mimo sa udržiaval plameň ich viery.

To by malo platiť aj dnes. Naznačuje to aj výber dnešného evanjelia - Ježišových blahoslavenstiev. Ony konštituuju cirkev, konštituuju nás veriacich. Na jednej strane sa snažia vyjadriť krehké pradiivo nášho vzťahu ku Kristovi. Veď aj Kristus ich zachovával: bol chudobný v duchu, bol čistého srdca, bol hladný a smädný po spravodlivosti – atď., ako to menuje dnešné evanjelium, ako to On sám hovorí. A má sa to týkať aj nás.

Napriek tomu, že blahoslavenstvá nemôžeme vykladať ako zákon, ony sa nedajú prikázať. Skôr prispievajú k plnosti nášho kresťanského života, môžeme a máme ich mať pred sebou ako vzor, cieľ nášho úsilia. Niekedy sa to podarí, inokedy na to pozabudneme a dáme sa uniesť duchom tohto sveta. Za ich nedodržanie nehrozí trest – ak sa nám ich podarí žiť, naplniť - odmenou je nám blažené vedomie, že sme sa priblížili svojim životom k Ježišovi Kristovi, že sme spravili niečo pre lepšiu tvár dnešného sveta.

Tak to platilo v prvých kresťanských dobách, tak to má platiť i dnes. Pretože aj dnes potrebuje svet tých, ktorí by aj vedeli hnať sa za tým vonkajším, ale napriek tomu majú srdce otvorené pre druhých. Mohli a mali by silu pomôcť si svojimi lakťami a namiesto toho radšej sa snažia šíriť pokoj a hodnoty božieho kráľovstva. Mali by schopnosti na to, aby druhých dobehli, obohrali, namiesto toho sa snažia byť čistého srdca. Uvedomujú si biedu tohto sveta a napriek tomu neutekajú pred ňou do lacnej zábavy.

To nie sú vlastnosti, ktoré boli potrebné len kedysi – pred 500 a viac rokmi. Svätosť, teda blízkosť Ježišovi Kristovi a jeho ideálom sú potrebné i dnes, v našom dnešnom svete. Možno viac ako kedykoľvek predtým.

Viliam Arbet